

Publicerad 2010-11-25 20:32 av mylullaby

Tankar om tankar

En svag aning, har sorgen putt mig ner i mörkret igen?

Ibland, inser jag hur mycket jag gått miste om.

hur mycket sorgen har förstört för mig.

Jag kan säga, jag har kämpat. Kämpat alldeles för hårt.

Och mörkret är fortfarande kvar, rösterna jagar mina muskler ibland.

Men jag har levt, flytt undan. Hittat strålar av ljus som fått mina ärr att blekna.

Men jag kände, när jag höll kniven i min hand. Att lusten, behovet att köra kniven i armen på mig.

En svag aning, har begäret tagit mig i sina klor igen?

Och ibland glömmar jag att mörkret har haft mig i sin grop.

Ibland så kan jag le, skratta och bara ha en doft av lycka i mitt minne.

Men på ett plan, kommer alltid smärtan tillbaka, som en dov smäll.

Mörkret omfamnar mig hårt, och jag kvävs i väntan på slutet.

Ibland, inser jag hur mycket jag bara vill försvinna.

Hur mycket sorgen har slagit sönder mig.

Jag kan säga, att jag har försökt, försökt allt för många gånger.

Och smärtan skrattar åt mig, när jag ligger helt försvarslös i en dos av droger.

Men jag gav upp, livet ville inte ha mig, och jag ville inte ha livet.

Men jag kände, när drogernas rus fick mig finna en lycka bland stjärnorna.

Att lusten efter en bedövning i all denna sorg.

En svag aning, Har mörkret gripit tag i mig igen?

Och ibland inser jag, hur långt min kamp har gått, och hur rädd jag är att förlora den.

Att förloras i sorgen igen.

Ibland skrattar jag åt mörkret, och den skrattar tillbaka.

För någon gång, kommer alltid mörkret att vinna.

Den för alltid folk bakom ljuset.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren mylullaby med Poeter.se id #27202 innehar upphovsrätten